

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologiæ Moralis

Busenbaum, Hermann

Monasterii Westphaliæ

Cap. II. De Confirmatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40957

ferre in librum; tum ob legem *Trid.* in re gravi & sub pena gravi; tum ob incommoda, & damna inde sequentia. *Quintan. t. 1. f. 11. 2.* Si ejus culpa Patris plures adhibeantur, *Quint. l. c.* Ac licet *Perez. & Ser.* apud *Dia. p. 9. t. 7. R. 5.* dicant esse probabile, quod tantum peccet venialiter; alii tamen mortalis eum damnant.

CAPUT II.

De Confirmatione,

DUBIUM I.

Quid sit, & quæ ejus materia & forma?

Resp. I. Confirmatio est unctio chris-matis sub præscripta forma verborum, in fronte baptizati, ab Episcopo, quâ is ex Christi institutione, gratiæ augmentum & robur accipit.

Resp. II. Materia ejus remota essentialis, est chrisma, confectum ex balsamo & oleo olivarum, benedictum ab Episcopo. Ita commun. Doct. *Unde resolves.*

I. Non sufficit solum Balsamum, ut voluit *Canus*, nec solum oleum, ut voluit *Cajet. Sotus Nav.*

II. Etiam benedictio Episcopalis est de essentia, ut habet communis contra *Cajet.* ideoq; nulla delegatione, sive Episcopi, sive Papæ, simplex Sacerdos potest conficere chrisma, *Con. d. 72. a. 3. dub. 1. cap. 4.*

III. Perinde est ad substantiam sacramenti, sive chrisma sit novum, sive verus: licet graviter peccet,

et, qui utitur alio, quàm novo, id est, illo antea consecrato. In quem finem, quotannis in die Coenæ consecratur, veteri combusto.

Resp. III. Materia proxima, est unctio in fronte per manum Episcopi, (unde etiam hoc Sacramentum, manus impositio dicitur à S. Luca *Act. 19.*) in formam crucis facta. Quæ omnia sunt de necessitate Sacramenti, ut habet communis. *Paul. resolves.*

I. Et si ex necessitate præcepti, unctio fieri debet pollice manus dextræ; valida tamen esset, si fieret digito etiam sinistrae manus: qui verè fieret per impositionem manus Episcopalis. Ita *Præp. de* alii contra *Suar.* Peccabit tamen Episcopus graviter contra universalis Ecclesiæ morem. *v. Laym. hic cap. 2. & Escob. t. 8. E. 3.* ubi docet, probabile esse, non peccare mortaliter.

II. Probabile est, requiri ad valorem Sacramenti, ut unctio fiat ab Episcopo immediate, nullo instrumento mediante. Ita *Fill. & Laym.* contra quosdam: quia debet fieri per impositionem manus. *Esc. t. 7. E. 3.*

Resp. IV. Forma vera & necessaria, in Ecclesia Latina, est: *Signo* (ut habet *Trid.*) vel, *Consigno*, ut habet *S. Thom.* *te signo crucis, & confirmo te christumate salutis, in nomine Patris, &c.* In qua utrum de essentia sit, ut utraq; actio, signandi & unguendi, expressè significetur, disputant Scholastici. *Laym.*

& Fill. t. 3. d. 10. Con. l. c. 4. 4.

Dian. R. 27.

DUBIUM II.

Quis Minister, & quod subjectum?

Resp. I. Minister ordinarius validæ Cōfirmati-
onis, est solus & omnis Episcopus, etiam excom-
municatus, vel hæreticus: ex commissione autem,
vel delegatione Pontificis, etiam simplex Sacer-
dos. Est communis, v. *Fernand. Laym. l. 5. c. 3. c. 6.*
Bonac. d. 2. p. 2 Unde resolves.

I. Etsi Episcopus graviter peccet, si vel in aliena
diocesi, vel sibi non subditos confirmet, sine pro-
prij Episcopi consensu, saltem tacito, propter de-
fectum juris dictionis: valida tamen est Confirma-
tio, quia ista non requiritur necessitate Sacramen-
ti, sed præcepti tantum.

II. Excusatur à peccato Episcopus, si ex alia dice-
cesi accurrentes confirmet; quia præsumitur ta-
citus consensus alterius Episcopi, cui id gratum
esse censetur: præsertim si consuetudine ita rece-
ptum sit, vel à proprio agrè confirmari possint. Ita
contra *Bon. d. 3. de sacr. docet Tan. in 3. p. d. 4. q. 4.*
dub. 3. Sa. V. Confirmatio, & alii.

III. Peccat graviter Episcopus, si longo tem-
pore non confirmet: quia subditos ingenti bono
privat.

Resp. II. Validè confirmantur omnes, & soli
baptizati, nondum confirmati. Ratio est, tum ex
illo *Act. 2. v. 2. Replevit totam domum*: tam ex usu &
traditione Ecclesiæ: tum quia omnes indigent e-
jus effectu, & sunt capaces. Licitè verò confirman-
tur iidem, qui validè; dummodo constet non po-
tente

nere obicem, sive Sacramento, sive ejus affectu. Ratio patet ex dictis. *Vnde resolves.*

I. Etiam infantes, & rationis impotes, *valde* hoc Sacramentum suscipiunt.

II. Et si quoad infantes, consultius sit, dāre usque ad rationis usum; tum ob irreverentiam sacramenti; tum ob periculum iterationis; tum ob Ecclesiæ usum: nihilominus ob rationabilem causam, etiam ante iis licitè datur, v. gr. si timeatur diuturna absentia Episcopi; vel hic ad ista loca rarè veniat; item si infans sit in periculo mortis, (in quo quidam dicunt debere dari) denique si sit filius Principis. *Laym. hic. t. 3. c. 6. Fill. tom. 1. t. 3. c. 2.*

III. Etiam perpetuò amentes (præsertim si aliquando usum rationis habuerint) licitè confirmantur; etsi per accidens nunquam sint spiritualiter pugnaturi. Ita *Suar. Fill. Laym. l. c. Con. q. 7. a. 8. n. 83.*

DUBIUM III.

Qua Confirmationis necessitas, & ceremoniam?

Resp. I. Non est necessaria ad salutem, necessitate mediæ, neque per se præcepti. Est communis s. Thomæ & aliorum, contra Scot. & Sylv. Ratio, quia quia Ecclesia non urget ejus susceptionem ullis pœnis; tum quia nec ex scriptura, nec traditione, neque sine aut institutione Sacramenti, tale præceptum colligitur. Et Canones, qui in contrari-

um afferuntur, ſatis explicantur de neceſſitate ad melius eſſe.

Dixi, *per ſe*: quia per accidens aliquando poteſt eſſe neceſſaria ad ſalutem, ex præcepto charitatis ſui, vel proximi, vel alio, v. g. ad cavendum ſcandalum; vel ratione conſcientiæ, quâ quis valdè metuit, ne in tormentis deficiat ſine hoc Sacramento. *Vnde reſolves.*

I. Negligere hoc Sacramentum, ſecluſo ſcandalo & contemptu, non eſt mortale, *Suar. Laym. l. 5. c. 5. Bon. d. 3. q. 1. p. 2.* ubi ex aliis multis docent, nullum eſt præceptum illud ſuſcipiendi.

II. Eſt omiſſio ex contemptu, v. g. ſi quis id nihili faciat, aut puerile, aut vile habeat, ſit mortalis: talis tamen non cenſetur eſſe, cum quis ejus oblatam occaſionem, quam poſtea non facile habiturus eſt, negligit. Ita commun. contra *Sylv. V. Confirm. & Tol. l. 2. c. 4.*

III. Præceptum, quod habetur in *Trid. ſeſſ. 23. cap. 4. de reſor.* non ligat omnes, cum ſit hypotheticum; ſed tantum ordinandos vel initiandos prima conſura. Cujus omiſſionem non eſſe mortalem, contra *Tann.* docet *Henriq. Valent. Suar. d. 38. ſi. & Navar. c. 22.* qui addit, ne quidem Episcopum peccare mortaliter, ordinando non confirmatum, aut ſi ipſe non confirmatus ordinet, *vid. Regim. l. 28. cap. 3.*

Reſp II. Circa cæremonias Confirmationis, ſcienda ſunt ſequentia. i. Eſt ſervandi ſint ritus in Pontificali præſcripti, peccetque graviter Episcopus, ſi confirmet ſine pluviâ, mitra, vel pedo; uti & ſi ordines ſacros conferat cum ſolis indumētis

tis

tis Missæ. *Dian* p. 7. t. 10. R. 31. non tamen semper
 rit mortalis alicujus omisso, v. g. alapa, aut cer
 Potest autem conferri loco quovis decenti, etiam
 extra Ecclesiam; & à prandio non jejunis, aut
 anni tempore. 2. Sub gravi culpa, ut docet *Ne
 cap. 22.* ex communi requiritur Patrinus; isq; una
 tantum, (licet *Tol.* duos admittat) qui si combu
 matus non sit, peccat graviter secundum commo
 nem. (*Escob.* tamen ex *Con.* docet, non esse mortu
 le) quod probabile esse docet *Quintan. t. 2. c. 7.* im
 nullum, si fiat in necessitate, & non contrahit co
 gnationem, ut docet *Sanch. Suar.* contra *Sylv.* &
 & alios Debetq; esse diversus à Patrino Baptismi
 saltem extra necessitatem, licet cum *Bon. & Har.*
 id neget *Quint. t. 2. s. 7. & 14.* secus facientem non
 peccare mortaliter, dicat *Dia. p. 3. t. 4. R. 21.* & non
 Monachus (nisi factus Episcopus) Admitti tamen
 & illos; & moniales posse sine culpa, docet idem
Quint. l. c. s. 18. nisi in eorum Religione sit prohibi
 tum. Eo autem nomine non excludi mendicantes,
 notat *Con. & alii quinq;.* cum *Dian. p. 9. t. 6. R.*
 32. Nec refert, seclusa consuetudine, num vir sit
 aut scemina. Neque etiam contrahit obligatio
 nem instruendi confirmatum; sed tantum cogna
 tionem spirituales cum eo, & ejus parentibus;
 dummodo tamen eum tangat. 3. Frons confirma
 ti obliganda est fascia lineæ, cruce notata, gestan
 da uno, tribus vel septem diebus, pro consuetu
 dine; illota interim fronte; potest etiam, si ratio
 subsit, statim auferri, & frons ablui: ipsa autem
 comburi, vel honestè asservari debet, nec ad profa
 nos usus adhiberi; propter contractum christia
 nis

tis: neque solvens illam, contrahit cognationem, v. *Præp. in 3. p. q. 2. n. 121.* 4. Parochos teneri in librum referre nomina confirmatorum & patrino- rum suæ Parochiæ, (eamq; curam ad Episcopos etiam pertinere) tum propter sciendam cognati- onem spiritualem, tum propter ordines suscipien- dos, docet *Quintan. t. 2. f. 11. ex Barbosa, &c. ac de- nique licere mutare nomen in Confirmatione, I- bid. f. 10.*

TRACTATUS III.

De Eucharistia.

CAPUT I.

De Essentia Eucharistia.

DUBIUM I.

Quid sit Eucharistia?

Resp. Est Sacramentum corporis, & sanguinis Christi, sub speciebus panis & vini, ad spiri- tualem animæ refectionem divinitus institutum. Ita commun. Schol. *Vnde resolves sequentia.*

I. Tam species consecratæ, quam corpus & sanguis Christi, intrinsicè & essentialiter constitu- unt hoc Sacramentum: adeoque falsum est, quod docuit *Waldensis*, Corpus & sanguinem Christi. esse totum Sacramentum. Ratio, tum quia *Trid.* do-